

[Undervisningsministeren.]

i Oslo er saaledes, at Kommunen deltager i Tilskuddet til Teatret. Jeg mener heller ikke, at Kommunerne i Storkøbenhavn i Længden kan undslaa sig for at tage Del i dette Tilskud.

Nogle ærede Medlemmer, navnlig det ærede Medlem Hr. H. C. Hansen, har talt meget om et Folkekrav om, at Tilskuddet til det kongelige Teater skal bortfalde. En Tilhører kan nærmest faa det Indtryk, at her er Tale om noget, som paatvinges et Folk, der slet ikke ønsker at have saadan en Institution og at betale dertil. Efter mit Skøn er det forkert; jeg tror ikke, det er saadan. Jeg ved godt, at der er mange Landet over, der er imod, at vi opretholder det kongelige Teater, og flere, der er imod, at der skal gives et Tilskud dertil, enten i Form af Statsscene eller statsunderstøttet Scene, men jeg tror ikke paa, at det er Folkets Flertal endnu, og hvis Folketingets ærede Medlemmer er et fuldgyldigt Udtryk for Folkets Opfattelse i den Henseende, kan man ogsaa regne med, at det ikke er Folkets Opfattelse endnu, at der ikke maa ydes Tilskud til det kongelige Teaters Drift.

Jeg tror ikke, det kan siges, at Folkets Flertal kræver, at dette Statstilskud skal falde bort; sker det en Gang, ja saa maa jo denne Mening respekteres, og saa kan Følgen blive, at vi maa nedlægge det kongelige Teater eller bortforpagte det, skille os af med det, paa hvad Maade vi nu kan.

Men paa den anden Side mener jeg rigtig nok, at det økonomiske er et meget væsentligt Spørgsmaal, og at man stadig maa have Opmærksomheden henvendt paa at faa dette Tilskud bragt saa langt ned, som det er forsvarligt, naar Teatrets Opgave i det hele taget skal løses.

Adskillige ærede Medlemmer, navnlig det ærede Medlem Hr. J. Oskar Andersen, talte en Del om Ledelsen og det kunstneriske Niveau paa det kongelige Teater. Jeg mener ogsaa, at det er Hovedsagen, at Teatret kan komme til at yde Folket udmærket Kunst, men det er jo desværre et Omraade, hvor det er meget vanskeligt at faa den rette Ordning frem. Ad Lovgivningens Vej kan vi tage os af det rent udvortes, men i og for sig højne det kunstneriske Niveau ad den Vej kan vi egentlig ikke. Jeg vilde i alt Fald synes, det var urimeligt at sige, at man ikke vil have med en saadan rent udvortes Ordning at gøre som den, her er Tale om, uden at der først er skaffet fuldkommen Garanti for, at det andet skal blive helt anderledes i Fremtiden.

Det gælder jo her som paa alle mulige

andre Omraader. Skal vi ordne et eller andet mere udvortes Forhold vedrørende Folkekirken, kan man ogsaa godt sige, at det ikke er det, det kommer an paa, men den Forkyndelse, der lyder i vore Kirker, det er den, det hele drejer sig om, og det er jo sandt; men det er desværre en af de Ting, man gennem Lovgivningen ikke kan gøre saa grumme meget ved, det kan i alt Fald ikke ordnes ved Hjælp af en Lovparagraf. Og det er det samme paa Skolens Omraade. Da vi forhandlede om den praktiske Skolelov af 8. Marts 1856, blev det fra grundtvigsk Side gjort gældende, at det var en Lov, man slet ikke brød sig om at have med at gøre, thi det var ikke det væsentlige, den drejede sig om, det var alle disse udvortes Forhold. Det er rigtigt, at de indre Forhold er det vigtigste, men jeg synes ikke, man i og for sig behøver at gøre den Anskuelse gældende, naar der er Tale om at ordne et saadant rent udvortes Forhold.

Jeg vil sige angaaende Ledelsen, at jeg tror, det overstiger en enkelt Mands Kræfter, navnlig da naar vi faar Dobbeltscenen, at have baade den økonomiske og den kunstneriske Ledelse, ligesom det sikkert ogsaa vil volde Vanskelighed at finde en Mand, der paa begge de Omraader har tilstrækkelig Indsigt og tilstrækkelige Evner. Jeg giver det ærede Medlem Hr. J. Oskar Andersen Ret i, at det er uheldigt, at Teatret ikke har en fast Sceneinstruktør eller to, en Førsteinstruktør med ret omfattende Myndighed; men Hovedsagen er jo, at man har den rette Mand, og kan man ikke se, at man har denne rette Mand, kan det være betænkeligt at gribe rask til og indføre en fast Ordning, selv om man er paa det rene med, at en saadan Ordning er i høj Grad ønskelig. Om det vilde være godt at have en Delegation eller et Tilsynsudvalg, eller hvad man nu vil kalde det, til at staa ved Siden af den egentlige Teaterledelse, er det efter min Mening noget vanskeligt at sige noget om. Jeg tror, det meget vil afhænge af Omstændighederne, f. Eks. denne Delegations Sammensætning og Størrelse, og ogsaa af, hvilken Myndighed man vil give den overfor den egentlige Teaterledelse. Men ogsaa derom kan der forhandles i Udvalget, og jeg er meget villig til at tage Del i en saadan Forhandling.

Til det ærede Medlem Hr. Sneum vil jeg sige, at jeg er meget interesseret i, at det kongelige Teater i saa høj Grad som muligt kunde blive hele Folkets Teater; jeg er interesseret i enhver Bestræbelse, der gaar ud paa at bringe det kongelige Teater